

ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ*

จิราภรณ์ พงษ์ศรีทัศน์¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 370 คน เก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถของตน การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนและการสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจิตสาธารณะของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตน รองลงมา คือ การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน ตามลำดับ ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษาได้ร้อยละ 47.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: จิตสาธารณะ, การรับรู้ความสามารถของตน, การสนับสนุนทางสังคม

* บทความวิจัย สาขาวิชานุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พ.ศ. 2557

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ, E-mail: khunjoy95@hotmail.com

Factors Affecting Public Mind of Rajamangala University of Technology Krungthep Students *

*Jiraporn Pongsritasana*¹

Abstract

The purpose of research is to study some factors affecting to public mind. Participants include 370 Rajamangala University of Technology Krungthep student. Questionnaires are used as means for data collection. Statistical methods consist of Multiple Regression. The study discovers that public mind and its factors have a moderately positive relationship, with self-efficacy as the most positively correlated factor, followed by family's social support, peer's social support and teacher's social support, respectively significantly at the .01 level. Self-efficacy, family's social support and peer's social support altogether can predict the students' public mind. Self-efficacy proves to be the best predicting factor, followed by family's social support and peer's social support, respectively. These three factors altogether can predict the students' public mind with 47.30 percent accuracy significantly at the .01 level.

Keywords: Public mind, Self-Efficacy, Social support

* Research Article from Humanites Science Program, Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Krungthep, Thailand, 2014

¹ Assistant Professor, Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Krungthep, E-mail: khunjoy95@hotmail.com

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

จิตสาธาณะเป็นการแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวม พร้อมทั้งจะเสียสละอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม จิตสาธาณะจึงเป็นคุณลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งในการยกระดับจิตใจของมนุษย์ให้หันมามองถึงประโยชน์ส่วนรวมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งร่วมมือกันพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้มีความสงบสุข (ธนิดา ทองมีเหลือ และคณะ, 2550, น. 94) จิตสาธาณะเป็นความรับผิดชอบต่อที่เกิดจากภายใน คือ ความรู้สึกนึกคิด จิตได้สำนึกตลอดจนคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งอยู่ในจิตใจ และส่งผลมาสู่การกระทำภายนอก ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจะเห็นว่าเกิดจากการขาดจิตสำนึกของคนส่วนรวมในสังคมเป็นสิ่งสำคัญ เช่น การจอดรถยนต์โดยไม่ดับเครื่องยนต์ ทำให้เกิดควันพิษ การใช้ทางเท้าสาธาณะเพื่อประโยชน์ส่วนตัว โดยไม่คำนึงถึงส่วนรวม การทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลอง เป็นต้น (จันทิรา ธนสงวนวงศ์, 2555, ออนไลน์) แม้แต่ในมหาวิทยาลัยยังพบเห็น พฤติกรรมที่แสดงถึงการขาดจิตสาธาณะของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ได้แก่ การฉีกหนังสือห้องสมุดเพื่อหวังประโยชน์ส่วนตัว การใช้ไฟฟ้าหรือน้ำประปาอย่างฟุ่มเฟือย การขาดความเสียสละแก่เพื่อนๆ ในชั้นเรียน การไม่ช่วยรักษาสมบัติของมหาวิทยาลัย การขีดเขียนบนโต๊ะเรียนหรือในห้องน้ำ อีกทั้งไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น เพราะรู้สึกว่าทำให้ตนเสียเวลา พฤติกรรมดังกล่าวนี้แสดงว่านักศึกษามีพฤติกรรมที่ยังขาดจิตสาธาณะ (อ้อมใจ วงษ์มณฑา, 2553, น. 3) ดังนั้นการปลูกฝังจิตใจให้บุคคลมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม เป็นการสร้างคุณธรรมจริยธรรมซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดจากภายใน จิตสาธาณะจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการปลูกจิตสำนึกให้คนรู้จักเสียสละ ร่วมแรงร่วมใจ มีความร่วมมือในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ช่วยกันพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อเป็นหลักในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้ยังช่วยแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์สุขแก่สังคม (จันทิรา ธนสงวนวงศ์, 2555, ออนไลน์)

การปลูกฝังให้มีจิตสาธาณะขึ้นในสังคมนั้นทางการจัดการศึกษาของชาติซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เพราะการศึกษาที่มุ่งพัฒนาคนทางด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ ต้องปลูกฝังจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมควบคู่กันไปจึงจะเป็นการพัฒนาคนที่สมบูรณ์ ดังนั้นการจัดการศึกษาของชาติจึงให้ความสำคัญกับจิตสาธาณะ ดังที่ปรากฏในกรอบทิศทางการพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2554 - 2559) โดยกำหนดเป้าหมายการพัฒนาการศึกษาปี 2554 เชิงคุณภาพ คือ ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษา เป็นคนดี มีคุณธรรม มีความรอบรู้ มีความสามารถทั้งภาษาไทย ภาษาสากล และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ มีระเบียบวินัย ยึดมั่นในวิถีประชาธิปไตย รักในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ มีจิตสาธาณะรักการทำงาน อนุรักษ์สร้างเสริมและพัฒนาวัฒนธรรม ทراثิยกรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีทักษะ

สามารถค้นคว้าหาความรู้และประกอบอาชีพเหมาะสมกับช่วงวัยตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ทั้งด้านสุขภาพ ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม มีความขยัน ซื่อสัตย์ อดทน และมีวัฒนธรรม มีภูมิคุ้มกันพร้อมเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกได้อย่างสมานฉันท์และสันติสุข (สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา, 2551, น. 55) ซึ่งต่อมากomiteeกรรมการนโยบายปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ได้กำหนดค่าเป้าหมายและตัวบ่งชี้การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) เป้าหมายที่ 3 คือ คนไทยใฝ่ดี: มีคุณธรรมพื้นฐาน มีจิตสำนึก และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีจิตสาธารณะ มีวัฒนธรรมประชาธิปไตย (ชูศักดิ์ ประเสริฐ, 2554) นอกจากนี้คณะกรรมการการอุดมศึกษายังได้กำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ โดยกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมีคุณลักษณะในด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) คือการพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรับผิดชอบทั้งใน ส่วนตนและส่วนรวม มีความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม พัฒนานิสัยและการ ปฏิบัติตนตามศีลธรรมทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม โดยมุ่งหวังให้นักศึกษาเป็นผู้ที่พร้อมด้วยความรู้และ คุณธรรม ดังนั้นการให้การศึกษาแก่นักศึกษาจึงไม่เน้นแต่ความรู้ทางวิชาการเท่านั้น จำเป็นต้องเน้นการ สร้างจิตสำนึกในทางจริยธรรมให้นักเรียนแน่นเข้มแข็งยิ่งขึ้น นอกจากนี้จากการศึกษาผลการวิจัยของ สุทธิรัตน์ โมราราย และบัณฑิตา อินสมบัติ (2555) ยังพบว่าคุณลักษณะด้านคุณธรรมและจริยธรรมเป็น องค์ประกอบที่สำคัญขององค์ประกอบด้านวิชาชีพของนักศึกษา และถึงแม้ว่าจิตสาธารณะเป็นคุณธรรม ของพลเมืองไม่สามารถบังคับให้เกิดแก่นักศึกษาได้ แต่การจัดสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย การจัดการเรียน การสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยสามารถทำให้นักศึกษาเกิดจิตสาธารณะซึ่งจะเป็น ประโยชน์ต่อนักศึกษา มหาวิทยาลัย สังคม และประเทศชาติได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชวมงคลกรุงเทพ เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นข้อมูลให้ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็น แนวทางในการจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีจิตสาธารณะในระดับที่ สูงขึ้น และเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลกรุงเทพ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตน (Self-efficacy) จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Albert Bandura (1999, pp. 1-45) ทฤษฎีการสนับสนุนทางสังคม

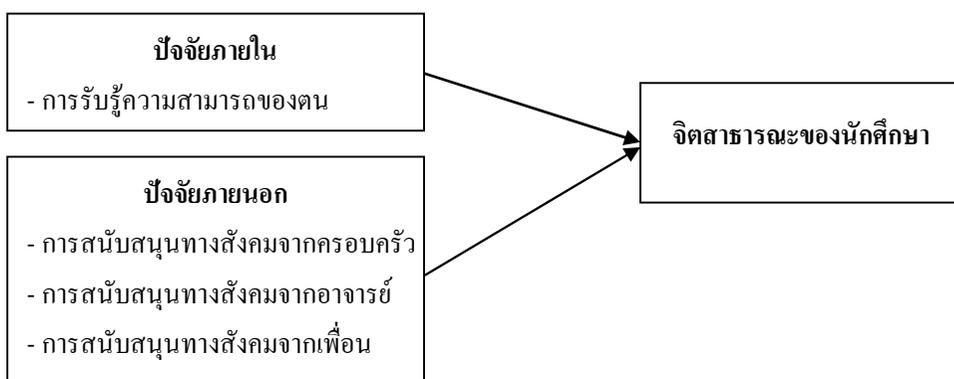
จากทฤษฎีของ นารีรัตน์ แซ่ตั้ง (2552, น. 20-21) อ้างถึงใน Tilden (1985) ร่วมกับการศึกษาผลงานวิจัยของ ปิยะนาถ สรวิสุต (2552, น. 153-157); โกศล มีความดี (2547, น. 66); พรพรหม พรอคพอก (2550, น. 82) อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553, น. 108); นันทรัตน์ ปรีวัชรธรรม (2553, น. 138); และปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร, วิมล เหมือนคิด และชญญา ลีศัตรุพ่าย (2553, น. 14); สิรินาฏ วารินสุข, ไชยรัตน์ ปราณี และสุพัฒนา หอมบุปผา (2557) โดยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาประกอบไปด้วยปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ซึ่งปัจจัยภายในได้แก่การรับรู้ความสามารถของตน ส่วนปัจจัยภายนอกได้แก่การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว อาจารย์ และเพื่อน

การรับรู้ความสามารถของตน (Self-efficacy) เป็นแนวคิดหลักของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Albert Bandura (1999, pp. 1-45) ที่เชื่อว่าพฤติกรรมของคนเราไม่ได้เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากสภาพแวดล้อมเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องมีปัจจัยส่วนบุคคลร่วมด้วย และการเข้าร่วมต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน และการที่บุคคลมีความเชื่อในความสามารถของตนที่จะจัดการและแสดงพฤติกรรมให้ได้ บรรลุเป้าหมายตามสถานการณ์ที่หวังไว้คือการรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งการรับรู้ความสามารถของตนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเป็นกระบวนการดังนี้ 1) กระบวนการรู้คิด (Cognitive process) โดยบุคคลจะตีความจากสถานการณ์และคาดการณ์ในอนาคตเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในความสามารถของตน คนที่เชื่อว่าตนเองมีความสามารถสูงจะมองสถานการณ์ที่พบว่าเป็นโอกาส และมองภาพความสำเร็จเป็นสิ่งที่น่าการกระทำ 2) กระบวนการจูงใจ (Motivation process) บุคคลที่สามารถรับรู้ความสามารถของตนเอง และตั้งเป้าหมายไว้สูงจะมีแรงจูงใจในการกระทำ และจะปฏิบัติงานได้ดีกว่าคนที่สงสัยในความสามารถของตนเอง 3) กระบวนการด้านความรู้สึก (Affective process) การรับรู้ความสามารถของตนจะจัดการกับสภาวะทางอารมณ์โดยการส่งเสริมการกระทำที่มีประสิทธิผลเพื่อเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมในลักษณะที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ได้ ส่วนความรู้สึกจะเกี่ยวข้องกับการรับรู้ว่าคุณสามารถทำให้สภาวะทางอารมณ์ของคุณที่ไม่ดีให้ดีขึ้นได้หรือไม่ และ 4) กระบวนการเลือก (Selection process) บุคคลมีแนวโน้มจะหลีกเลี่ยงกิจกรรมและสภาพการณ์ที่เขาเชื่อว่ายากเกินความสามารถของตนและบุคคลจะกระทำกิจกรรมและเลือกสิ่งแวดล้อมที่เขาแน่ใจว่ามีความสามารถที่จะจัดการได้ ผู้ที่ยังมีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะเลือกกิจกรรมที่ยังมีความท้าทาย การรับรู้ความสามารถของตน สำหรับพฤติกรรมจิตสาธารณะนั้น จากการศึกษางานวิจัยพบว่าการรับรู้ความสามารถของตนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลทางบวกต่อจิตสาธารณะ (โกศล มีความดี, 2547, น. 66; พรพรหม พรอคพอก, 2550, น. 82)

ทฤษฎีการสนับสนุนทางสังคม (Theory of social support) มีพื้นฐานการพัฒนาจากปฏิสัมพันธ์ในส่วนของการสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน ทั้งเป็นแบบที่เป็นทางการ และแบบที่ไม่เป็นทางการ การสนับสนุนทางสังคมจึงหมายถึงการที่บุคคลได้รับความรัก ความเอาใจใส่ เห็นคุณค่า

ได้รับการยกย่อง มีการผูกพันซึ่งกันและกัน มีความรู้สึกเป็นส่วนร่วมในสังคมเดียวกัน จากบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยพบว่าการสนับสนุนทางสังคมที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะได้แก่ การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ และการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน (อ้อมใจ วงษ์มณฑา, 2553, น. 108; นันทรัตน์ ปรีวัทธิธรรม, 2553, น. 138; และปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชร, วิมล เหมือนคิด และชญญา ลีศัตร์พ่าย, 2553, น. 14)

จากแนวคิดการรับรู้ความสามารถของตน และการสนับสนุนทางสังคม กับจิตสาธารณะของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 9,305 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โดยใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตาราง Krejcie and Morgan (1970, pp. 608-609) ขนาดประชากร 10,000 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และมีขนาดของความคลาดเคลื่อนเท่ากับร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยจำนวน 370 คน กำหนดการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) อย่างมีสัดส่วนเพื่อให้ได้ตัวแทนในแต่ละคณะ โดยดำเนินการดังนี้

1. จัดกลุ่มประชากรออกเป็นชั้นภูมิตามคณะทั้ง 7 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คณะบริหารธุรกิจ และคณะศิลปศาสตร์ และตามชั้นปีที่ 1-4

2. คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละคณะ และชั้นปี แล้วทำการสุ่มตามสัดส่วนในแต่ละคณะ และชั้นปี โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละคณะ และชั้นปีรวมทั้งสิ้น 370 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประกอบด้วยตัวแปร 4 ตัว คือ การรับรู้ความสามารถของตน การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ และการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน

ตัวแปรตาม ได้แก่ จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Five Rating Scale) มีจำนวน 2 ฉบับ ดังนี้

1. แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 28 ข้อ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตน การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน และการสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดย 1 หมายถึงจริงน้อยที่สุด จนถึง 5 หมายถึงจริงมากที่สุด

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ในการแปลความหมายโดยเลือกข้อที่มีค่าเฉลี่ย IOC มากกว่า .05 ถือว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับที่ยอมรับได้ จากการหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 ก่อนจะนำทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วจึงนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และเลือกข้อคำถามที่คำนวณได้ค่าสหสัมพันธ์มากกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ผลดังนี้

ด้านการรับรู้ความสามารถของตนจำนวน 9 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .324 - .796 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .811 ด้านการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวจำนวน 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .666 - .855 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .906 ด้านการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนจำนวน 6 ข้อ มีค่า

อำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .452 - .800 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .856 และการสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์จำนวน 7 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .587 - .847 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .912 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .802

2. แบบสอบถามจิตสาธาณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 9 ข้อ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสาธาณะของนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดย 1 หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติ จนถึง 5 หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำ แบบสอบถามจิตสาธาณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพจำนวน 9 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .324 - .855 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .923

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตน การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ และการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน กับจิตสาธาณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson correlation Coefficient)

2. วิเคราะห์อิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตน การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ และการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนกับจิตสาธาณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ในการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธาณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	t	Sig
1. การรับรู้ความสามารถของตน	0.435	0.465	9.476	0.00*
2. การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว	0.144	0.179	3.829	0.00*
3. การการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน	0.142	0.170	3.844	0.00*

$R^2 = 0.473$, Std. error = .387, $F = 109.439$

จากตารางที่ 1 พบว่าตัวแปรอิสระ สามารถพยากรณ์จิตสาธาณะของนักศึกษาได้ ร้อยละ 47.30 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 กล่าวคือการรับรู้ความสามารถของตนมีอิทธิพลต่อจิตสาธาณะของนักศึกษามากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ($\beta=0.465$) การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวมีอิทธิพลต่อจิตสาธาณะของนักศึกษามากที่สุดเป็นอันดับที่ 2 ($\beta=0.179$) การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนมีอิทธิพลต่อจิตสาธาณะของนักศึกษามากที่สุดเป็นอันดับที่ 3 ($\beta=0.170$)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สถานภาพทางครอบครัวส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับจิตสาธารณะของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตน การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ และการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน กับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่าตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา ได้ร้อยละ 47.30 ($R^2=0.473$) ได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 กล่าวคือการรับรู้ความสามารถของตนมีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ($\beta=0.465$) การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวมีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาเป็นอันดับที่ 2 ($\beta=0.179$) การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนมีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาเป็นอันดับที่ 3 ($\beta=0.170$) ส่วนการสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่ามีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา เนื่องจากไม่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมัคร จากผลการวิจัยสามารถสร้างสมการในรูปแบบคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y = 1.036 + .435 (X1) + .144 (X2) + .142 (X3)$$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบมาตรฐาน

$$Z = .465 ((Z1) + .179 (Z2) + .170 (Z3)$$

อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามีจำนวน 3 ตัวตามลำดับ คือ การรับรู้ความสามารถของตน การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน โดยการรับรู้ความสามารถของตนส่งผลทางบวกกับจิตสาธารณะของนักศึกษามากที่สุด แสดงว่านักศึกษาที่มีการรับรู้ความสามารถของตนในระดับสูง จะมีจิตสาธารณะในระดับสูงด้วย ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 นี้สามารถร่วมกันพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษาได้ถึงร้อยละ 47.30 ส่วนตัวแปรการสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ไม่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาซึ่งมีประเด็นที่นำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่าการรับรู้ความสามารถของตนเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามากที่สุด เนื่องจากแนวคิดของแบนดูรา (Bandura, 1999, น. 1-45) เชื่อว่าการรับรู้ความสามารถ

ของตนมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมกล่าวคือบุคคลจะตีความจากสถานการณ์และคาดการณ์ในอนาคตเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในความสามารถของตน ดังนั้นบุคคลที่เชื่อว่าตนเองมีความสามารถสูงจะมองสถานการณ์ที่พบว่าเป็นโอกาสและมองภาพความสำเร็จเป็นสิ่งที่นำการกระทำ บุคคลที่รับรู้ความสามารถของตนเองและตั้งเป้าไว้สูงจะมีแรงจูงใจในการกระทำสูง (วิลลาคลักซ์ วัชวัลลี, 2542, น. 31-32; อ้างถึงใน พรพรม พรศพวก, 2550, น. 25-26) ซึ่งแรงจูงใจนี้เกิดจากการใช้ความสามารถทางสมองในการคิดทำความเข้าใจ และใช้เหตุผลเพื่อวิเคราะห์และประเมินพฤติกรรมต่างๆที่เคยกระทำมาแล้วในอดีตเพื่อคาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้นจากกระทำในปัจจุบันและอนาคต (เดมส์คีย์ คทวนิช, 2546, น. 161) ประกอบกับนักศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่นซึ่งมีพัฒนาการทางสติปัญญาและการรู้จักหาเหตุผลเชิงศีลธรรมทำให้นักศึกษาคิดถึงวิธีที่จะช่วยให้ตนเองและสังคมพ้นทุกข์ จึงมีความสนใจที่จะช่วยเหลือบุคคลอื่นที่เห็นว่าได้รับความลำบาก (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2545, น. 355-362) นอกจากนี้ผลการวิจัยที่พบสอดคล้องกับงานวิจัยของ โกลล มีควาดี (2547, น. 66) ที่ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจ และพบว่าข้าราชการตำรวจที่มีการรับรู้ความสามารถของตนในระดับสูงจะมีจิตสาธารณะในระดับสูงกว่าข้าราชการตำรวจที่มีการรับรู้ความสามารถของตนในระดับต่ำ

2. การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา ทั้งนี้เนื่องมาจากการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว เป็นการสนับสนุนทางสังคมที่อยู่ในระดับแคบหรือระดับเล็ก (Micro level) กล่าวคือเป็นการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลที่มีความสัมพันธ์ของบุคคลใกล้ชิดสนิทสนมกันมากที่สุด จะมีความใกล้ชิดทางอารมณ์ให้การสนับสนุนทางจิตใจ แสดงความรักและห่วงใย (Gottlieb, 1985, อ้างถึงใน นุชจิรา สุมธนา, 2549, น. 50-51) ดังเช่นที่ปรากฏในข้อคำถามที่ว่าครอบครัวคอยให้กำลังใจ เอาใจใส่ สนับสนุนทุนทรัพย์แก่นักศึกษาในการประพฤติตนเป็นประโยชน์ต่อสังคม รวมทั้งอบรมสั่งสอนตามหลักศาสนาให้มีจริยธรรม ประพฤติปฏิบัติตามประเพณี สนับสนุนให้มีการเสียสละเพื่อส่วนร่วม และแบ่งปันสิ่งของให้กับผู้อื่นอยู่ในระดับมากทุกข้อ สอดคล้องกับงานวิจัยของลิททิสคีย์ แก้วทา และทิปปิพัฒน์ สันตะวัน (2555, น. 49-61) ที่พบว่าการดำเนินงานกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ชุมชน และการช่วยเหลือสังคมของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิจิตร ต้องเปิดโอกาสให้ ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับประเพณีของท้องถิ่น และจัดให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมของท้องถิ่นตามโอกาสอันสมควร เช่นเดียวกับผลการวิจัยของอ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553, น. 108) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และพบว่าการสนับสนุนจากครอบครัวสามารถร่วมกันเป็นตัวพยากรณ์กับการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา นอกจากนี้จากการวิจัยของปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชร, วิมล เหมือนคิด และชญญา ลีศัตรูพาย (2553, น. 9-16) พบว่าการสนับสนุนทาง

สังคม สามารถเป็นตัวทำนายนที่มีอิทธิพลสูงสำหรับพฤติกรรมจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้อย่างมีนัยสำคัญ

3. การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนเป็นระดับการสนับสนุนทางสังคมในระดับกลุ่มเครือข่าย (Mezzo level) ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสม่ำเสมอ และจะทำให้การสนับสนุนทางสังคมในด้านการให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือในด้านวัตถุ ความเป็นมิตรการสนับสนุนทางด้านอารมณ์ และการยกย่องนับถือ (Gottlieb, 1985, อ้างถึงใน นุชจิรา สุขธนา, 2549, น. 50-51) ประกอบกับ นักศึกษาอยู่ในวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนมากกว่าบุคคลอื่น ดังนั้นจึงร่วมทำกิจกรรมที่มีเพื่อนชักชวนร่วมทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และคิดว่าเพื่อนคอยให้กำลังใจในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ดังที่ปรากฏในข้อคำถาม ทำให้นักศึกษามีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้นเนื่องจากรู้สึกว่าคุณเองไม่ได้โดดเดี่ยว ยังมีบุคคลที่ให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นันทรรัตน์ ปรวิดิธรรม (2553, น. 138) ที่พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน การสนับสนุนทางสังคมจากสถานศึกษา และการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว สามารถพยากรณ์พฤติกรรมจิตอาสาของเด็กและเยาวชนที่รับทุนการศึกษาสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ไม่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์กับจิตสาธารณะของนักศึกษาพบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุด (.439) แสดงว่าการสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ไม่ได้มีผลทำให้จิตสาธารณะของนักศึกษาคีขึ้น ชัดแจ้งกับผลวิจัยของนันทรรัตน์ ปรวิดิธรรม (2553) ที่พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวสามารถพยากรณ์พฤติกรรมจิตอาสาของเด็กและเยาวชนที่รับทุนการศึกษาสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่นซึ่งมีพัฒนาการทางด้านสังคมที่ชัดเจนในด้านการให้ความสำคัญกับเพื่อนมากที่สุด ประกอบกับในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพยังคงมีระบบรุ่นพี่รุ่นน้อง ซึ่งรุ่นพี่จะคอยดูแลชี้แนะให้นักศึกษาทำกิจกรรมต่างๆ อย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ นักศึกษาอยู่ในช่วงวัยที่มีพัฒนาการทางสติปัญญาและการรู้จักหาเหตุผลเชิงศีลธรรมทำให้นักศึกษาคิดถึงวิธีที่จะช่วยให้ตนเองและสังคมพ้นทุกข์ จึงมีความสนใจที่จะช่วยเหลือบุคคลอื่นที่เห็นว่าได้รับความลำบากด้วยตนเอง (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2545, น. 355-362)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความสามารถของความเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามากที่สุด ผู้วิจัยจึงเสนอให้มหาวิทยาลัยมีนโยบายในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการรับรู้ความสามารถของตน เช่น การสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักคิดวิเคราะห์แยกแยะ มอบหมายให้นักศึกษาจัดกลุ่มร่วมกันรับผิดชอบส่งดูแลทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย การให้เกียรติบัตรหรือกล่าวชื่นชมนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือรักษาสาธารณะสมบัติของมหาวิทยาลัย

2. จากผลการศึกษาพบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวและเพื่อนเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงเสนอให้มหาวิทยาลัยมีนโยบายในการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักศึกษา ครอบครัว และกลุ่มเพื่อน มีส่วนในการทำกิจกรรมจิตสาธารณะร่วมกัน เช่น จัดโครงการจิตอาสาที่ให้นักศึกษา ครอบครัว ร่วมกันวางแผนและดำเนินโครงการ

3. จากผลการศึกษาพบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากอาจารย์ไม่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงเสนอให้อาจารย์ปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากผู้ที่คิดกิจกรรมให้นักศึกษาทำตามอาจารย์ มาเป็นผู้ที่คอยกระตุ้นให้นักศึกษารู้จักคิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง ทั้งในเรื่องการเรียน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย และการดำเนินชีวิตส่วนตัว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยเชิงทดลองเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษา โดยเน้นให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริง อันจะนำไปสู่การพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

2. ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่อาจมีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาเพิ่มเติม ได้แก่ เจตคติ แรงจูงใจ ความฉลาดทางอารมณ์ พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

โกศล มีความดี. (2547). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจ*.

ปริญญาานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์).

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

จันทรา ชนสงวนวงศ์. (2555). *จิตสาธารณะ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2555, จาก <http://e-learning.e-tech.ac.th/learninghtml/s1301/unit08.html>.

ชูศักดิ์ ประเสริฐ. (2554). *สาระสำคัญการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561)*. สืบค้นเมื่อ

วันที่ 1 กรกฎาคม 2554, จาก <http://chusak.igetweb.com/index.php?mo=3&art=518285>.

- เต็มศักดิ์ ทวณิช. (2546). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ธนิดา ทองมีเหลือ, และคณะ. (2550). ปัจจัยทางจิตสังคมที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, 13 (1), 92-103.
- นันทรัตน์ ปรวิดิธรรม. (2553). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตอาสาของเด็กและเยาวชนที่รับทุนการศึกษาสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์*. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- นารีรัตน์ แซ่ตั้ง. (2552). *ความสามารถในการพยากรณ์ของการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการสนับสนุนทางสังคมที่มีต่อความเป็นผู้มีความคิดก้าวหน้าของนักศึกษาชั้นปีที่ 5 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาจิตวิทยาการปรึกษา). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- นุชจิรา สุขณา. (2549). *ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง การสนับสนุนทางสังคมกับการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาจิตวิทยาชุมชน). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ปิยะนาถ สรวิสุต. (2552). *แรงจูงใจของผู้นำเยาวชนที่มีจิตอาสาในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม:กรณีศึกษาสภายาวชนกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการปฏิบัติงานตรง). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชร, วิมล เหมือนคิด, และชญญา ลีศัตรุพ่าย. (2553). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. *วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ประยุกต์*, 3 (1), 9-16.
- พรพรหม พรรคพวก. (2550). *ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสหวิทยาเขตกรุงเทพตะวันออก กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ศรีเวื่อน แก้วกั้งวาล. (2545). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่ม 2 วัยรุ่น-วัยสูงอายุ*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา. (2551). *กรอบทิศทางการพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 – 2559)*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

- สิทธิศักดิ์ แก้วทา และทีปพิพัฒน์ สันตะวัน. (2555). แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิจิตร. *วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*, 7 (20), 49-61.
- สิรินาถ วารินสุข, ไชยรัตน์ ปราณิ และสุพัฒนา หอมบุปผา. (2557). ปัจจัยสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ ส่งผลต่อพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์. *วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภาคเหนือ*. 4(6), 85-100.
- สุทธิรัตน์ โมรราย และบัณฑิตา อินสมบัติ. (2555). การวิเคราะห์องค์ประกอบจริยธรรมทางวิชาชีพของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดนครสวรรค์. *วารสาร วิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ*. 2(3), 59-72.
- อ้อมใจ วงษ์มณฑา. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- Bandura, A. (1999). *Exercise of personal and efficacy in changing society*. New York: Cambridge University Press.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30 (3), 607-610.

*****